

—, om der har været en Brandinspektør med, som har set en Udvej til her at faa et lille „Ben“. Jeg synes ikke godt om denne Bestemmelse; jeg haaber, vi maa kunne finde paa noget andet og bedre.

I § 40 er der nogle Bestemmelser, som jeg heller ikke synes rigtig om. Der staar, at i Ildebrandstilfælde skal Folk tillade, at Sprøjter og Mandskab kommer frem overalt og gør, hvad de vil, hvad de finder rigtigt for at hindre Ilden. Det synes jeg er rigtigt nok, men saa staar der videre: „Den saaledes i Brandvæsenets Tjeneste tilføjede Skade betragtes som Brandskade“. Det tror jeg ikke, vi kan have staaende, for det vil jo sige, at dersom man kører igennem Korn o. s. v., skal Brandselskaberne betale, og hvilke Brandselskaber der skal betale, er ikke godt at vide. Hidtil har det været saaledes, at den Skade, der sker ved Nedtrampning og Kørsel o. s. v., har Kommunerne skullet betale; ganske vist synes jeg ikke, dette er rigtig i Overensstemmelse med den gamle Lov, men saaledes har det været Praksis.

Endelig skal jeg nævne § 60, som jo giver Justitsministeren en ret omfattende Bemyndigelse, men jeg tror alligevel, den er rigtig. Den giver Justitsministeren den Bemyndigelse, at dersom der kommer nye Ting frem, som man ikke har tænkt paa, kan han gribe ind og give Bestemmelser. Den Udvej har jo været brugt hidtil, men efterhaanden er der blevet for mange Cirkulærer; saa man har haft ondt ved at finde Rede i dem. Her er det fastsat, hvad der skal tages Bestemmelse om, og jeg tror, at den Paragraf vil vise sig at være god, naar den bliver anvendt paa en fornuftig og rigtig Maade.

Jeg skal ikke komme med flere Betragtninger over de enkelte Paragraffer, men udtale det Haab, at vi ved fornøden Imødekommenhed fra de forskellige Sider maa faa en Brandpolitilov ud af det. Den højtærede Justitsminister sagde ved Forelægelsen, at han betragtede Lovforslaget som et Forhandlingsgrundlag, og jeg takker for denne Forhaandsberedvillighed hos Ministeren til at faa et Resultat ud af det. Jeg haaber, at vi virkelig skal faa et Resultat, et Resultat, der kan være til Gavn for Befolkningen og tjene til at hemme de mange, mange Brandskader, vi har haft.

A. P. Hansen: Det foreliggende Lovforslag angaaende Brandpolitiet paa Landet har, som allerede det ærede 6te tingvalgte Medlem (Ejsing) oplyste, adskillige Gange været efterlyst ved forskellige Lejligheder

gennem flere Aar, og man har senest i 1902 gjort Forsøg paa at faa gennemført en ny Lov. Men selv om Forslaget den Gang blev modtaget med al Venlighed, og selv om man i det mellemliggende Tidsrum stadig har efterlyst det, synes det hver Gang, som om en saadan Lov er udsat for at kvæles i den bare Velvillie. Venstres Ordfører udtalte sig jo i ret moderate Vendinger om dette Lovforslag og sagde, at han ikke talte paa sit Partis Vegne, men at det var hans egen Opfattelse, han fremsatte angaaende dette Forhold. Saa vidt som jeg kender Forholdene, er Meningerne stærkt delte, og jeg tror derfor ikke, at man skal vente sig noget særlig stort af dette Lovforslag; dertil er Interesserne for modstridende. Da Lovforslaget jo utvivlsomt vil komme i Udvalg og der blive Genstand for en nøjere Drøftelse, skal jeg ikke komme meget ind paa selve Forslaget og dets enkelte Paragraffer. Jeg skal kun nævne nogle enkelte; nogle af dem har det ærede 6te tingvalgte Medlem allerede været inde paa, men da vore Anskuelser ikke falder sammen i eet og alt, skal jeg alligevel omtale enkelte af Paragrafferne.

Med Hensyn til 4de Stykke i § 3 om den direkte Udgang til det fri fra Stalde sagde det ærede 6te tingvalgte Medlem, at det var en Bestemmelse, han satte Pris paa, idet det var uhyggeligt ved en Ildebrand at se saa mange Kreaturer ligge indebrændt, og jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at det er et trøstesløst Syn at se en Staldfuld Kreaturer indebrændte. Men paa den anden Side finder dette jo Sted selv i saadanne Stalde, hvor der har været direkte Udgang til det fri. At denne Bestemmelse i adskillige Tilfælde vil kunne virke forebyggende og bidrage til, at man bedre kan redde Kreaturerne, er muligt, men helt forebygge den Slags Tilfælde kan man nu en Gang ikke, og det er jo givet, at en saadan Foranstaltning Gennemførelse i mangfoldige Tilfælde vil betyde en ikke ringe Udgift for de paagældende. En anden Bestemmelse, i § 9, vil utvivlsomt vække Tilfredshed ude paa Landet, nemlig den, at det nu bliver tilladt at opføre de saakaldte snævre Skorstene. Hvorvidt det vil lykkes at gennemføre denne Bestemmelse nu, skal jeg ikke kunne sige, men der har allerede tidligere hævet sig Røster for, at man skulde tillade Opførelsen af disse snævre Skorstene paa Landet, idet store Skorstene jo optager en urimelig stor Plads i de mindre Hjem, uden at man i mindste Maade kunde indse, at de ydede nogen Betryggelse. Jeg ved meget vel, at man har ment ad statistisk